

HYMNUS SANTI NAZARI
 DICTUS A DOMINO ENNODIO.
 Angusta uitae tempore,
 paruis coactu terminis,
 mors sc̄a donat crescere
 aeterna fines praeparat.
 Desfruge casum uenit,
 quosurgat humanum genus
 In stirpe nazarius bona.
 De morte lumen addidit,
 Herone felix princeps
 diuersa per pressus mala.
 Lustrauit orbem non igneus,
 pauor & cordis alcidus,
 sed ut profanis hideret.
 quo calle considunt polus.
 uerus magister actibus
 exempla non uerbis dedit.
 Nam ductor ille fortis est,
 quibella uiribus docet,
 quem dicte militon trohant.
 Si dux gerendis abstinet,
 uentose linguae harratio
 Quod forma praeficit non auct.
 Sed magna postquam sonina,
 scribente tenem sarculo
 Glebis refudit optimis,
 mediolanum mox peti,
 Inque triumpho nobili
 Carnis ruicam reppulit,
 qui sede nondigna lacens
 uatrem tremendus mox mones
 ut clero rursus munere,
 mundo refusus adderet.

• fime felicit.

HYMNUS SANCTAE MARIAE,
 DICTUS A DOMINO ENNODIO.
 Ut uirginem foecum loquar,
 Quid laude dignum Mariae?
 de partus ornde & gignit
 quod clausa porta quod patris.
 Oposit, ipse suggerat,
 sint uerba ceu miraculum.
 Quid mens requirit ordinem
 Naturae totum perdidit,
 hoc est scelus quod uincimur,
 cum sola uirgo degeret,
 Conceptit aure filium,
 stupente factum corpore.
 Turqiscet alius spiritu,
 quod lingua iecet sonon est.
 In carne uerbum stringitur,
 de matre cunctus noster est,
 de patre nihil distans de.
 utrisque partus integer,
 quae regnit, & qui praecipit.
 Nil maior ille seruplis,
 sed nec minor creante fit.
 fons dicte clausus adcepit,
 fons membra clausus egeret.
 necrima cessit arctior,
 et quae prole semicat
 Dic mater & uirgo precor,
 quisquam ne claudet & scien.
 ardentur & tu foecibus
 uinculum pudoris natus est
 de xpi dignior.
 quoniam sunt superna credere
 Noster memento prepotens

• fime felicit.